

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

ΕΤΟΣ Δ'

ΑΘΗΝΗΣΙ, κατά 'Ιούλιον τοῦ 1882.

ΑΡΙΘ. 7

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΗΜΟΣ

Ἐξηλωμένος ἐπὶ τοῦ δένδρου παρετήρησεν τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς φύσεως

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις ἀνεπίσημοις τῶν περιεχομένων

Ήταν ή κόρη ή μικρή, ή κόρη ή πεθαμένη που κλαίει ή μάνα έρημη, σπν τάφο άκουμισμένη.

Λυπήσου με, μητέρα μου, κ' αν μ' αγαπήσει κλάιης βλέπει τη στάμνα που κρατώ; έσύ, μητέρα, φταίεις, γιατί' όσα δάκρυα για μέ έδω ή καρδιά σου χύνει 'ς αύτή τη στάμνα ο θεός τα βάζει και μου δίνει να την κρατώ, μα δέν βαστούν τα χέρια άποσταμένα, λυπήσου με, μητέρα μου, μη κλαίης περ' για μένα. Έχθες μου είπε ο θεός, να μέ παρηγορήση, ακαμμά βραδείά που παίζομε έδώ με το φεγγάρι

«ένας μεγάλος άγγελος θάρη να σε ζητήσει γιατί' ήλθε, λέγει, ο καιρός σιμά του να σε πάρει.» Είπε και φεύγει, επειδή ο οδηγός την πράζει σωπαίν' ή μάνα ή φτωχή, δέν κλαίει, δέν στεναρίζει.

ΣΤ'.

Δίγαις ημέραις πέρασαν κ' ή μάνα άνοιαμένη την πεθαμένη κόρη της κ' εκείνη πεθαμένη, δέν την θηνεί σάν άλλοτε σπν κοιμητήρι μόνη, σπν ούρανό άχώριστη με το παιδί της μένει.

(Μήνησι)

I. K. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΑ ΠΕΤΩΝΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

— Τί είναι ή 'Ιριγένεια, εύπειθής ή άπειθής κοράσιον;

Οι γονείς της θά σοι άπεκρίνοντο μετά στοργής: «Εύπειθής».

— Τί είναι ή 'Ιριγένεια, καλόν ή κακόν κοράσιον;

Αί συμμαθήτριά της θά σοι άπεκρίνοντο μετ' αγάπης: «Καλόν».

— Τί είναι ή 'Ιριγένεια, έπιμελής ή άμελής κοράσιον;

Η διδασκάλισά της θά σοι άπεκρίνετο μετ' ύπερηφανίας: «Έπιμελής».

— Τί είναι ή 'Ιριγένεια άλλων ή καταδεκτική;

Η γραία των ύπηρέτρια, και τα πτωχόπουλα της συνοικίας των θά σοι άπεκρίνοντο μετ' εύγνωμοσύνης: «Καταδεκτική».

Και όλα το εϊξεύρουν πλέον ότι είναι εύπειθής, καλή, έπιμελής, καταδεκτική, ότι είναι και χαριστάτη και ότι το πρόσωπόν της είναι πάντοτε φαιδρόν, διότι δέν θέλει να φαίνεται ότι είναι γυναικάρα.

Αλλά δέν εϊξεύρουν όλοι τί έπαθε πρό όλίγων ημερών ή 'Ιριγένεια, μελετώσα διά τας έξέτασεις.

Έμελέτα ένα ποιηματάκι να το μάθη απ' έξω ή 'Ιριγένεια τ' αγαπά τα ποιήματα, πρό πάντων δέ τα συγκινητικά και τα μανθάνει εις την στιγμήν' άλλ' εκείνην την ήμέραν το ανέ-

γνωσε δύο τρεις φορές και δέν εϊμπόρεσε να το μάθη' ίσως διότι δέν έπρόσεχε πολύ, ίσως διότι ήτο κουρασμένη' τότε έλυπήθη πολύ και την έπήρε το κάρραπο και ήρχισε να κλαίη ψιθυρίζουσα μετά λύπης: «Δέν εϊμπορώ να το μάθω, δέν εϊμπορώ να το μάθω».

Έξαφνα τή έφάνη ότι ήκουσαν ένα φρού-φρού και ότι από το βιβλίον της έπέταξαν μερικά γράμματα, τα όποια έπετούσαν τριγύρω της ώσαν να είχαν πετρά, ώσαν να ήσαν πεταλούδα.

Η 'Ιριγένεια έκπληκτος, τρίβουσα ακόμη τον ένα όφθαλμόν της, παρατηρεί με τον άλλον, ο όποιος ήτο δακρυοσμένος και αύτός ακόμη, ότι αύτά τα πετώντα γράμματα ήσαν το Μ, Ε, Α, Ε, Τ, Η, Σ, Ο, Ν, Π, Α, Α, Ι, Ν,

και τότε ένόησεν ότι έστηκόθησαν από την θέσιν των ήπου έκάθηντο ήσυχα ήσυχα και φρόνιμα τόσοσ καιρόν και ήλθον έπίτηδες να την παρηγορήσουν, να την συμβουλεύσουν, και τή έλεγον: «Μελέτησον πάλιν!»

Η 'Ιριγένεια σκουπίζει γρήγορα, γρήγορα τα μάτια της, άνοίγει το βιβλίον της, μελετά με όλην την προσοχήν της, και το μανθάνει σάν νερό.

«Όταν έσήκωσε το κεφάλι της από το βιβλίον της, τα γράμματα είχαν γίνει άφαντα, έπέστρεψαν ίσως εις την θεσιν των άφ' ού έκαμαν το καθήκόν των προς την φίλην των, αντί να πε-

τούν δέ τα γράμματα, έπέτα ή 'Ιριγένεια από την χαράν της ότι το έμαθε το ποιήμά της.

* *

ΤΙ ΣΟΥΦΕΡΕ;

(Παιγνίδιον)

Το παιγνίδιον τούτο είναι κυρίως διά τα κοράσια, δύναται όμως να το παίζωσι και οι άρρενες μικροί μας φίλοι.

Αί παίζονται κάθηνται ή μία πλησίον της άλλης και άρχεται ή πρώτη άποτεινομένη προς την δευτέραν:

«Ήλθε το καράβι μου πούλειπε τόσοσ καιρό μακριά, 'ς την ξενητείά εις της Κίνας τα χωριά Κ' έφερε, και μούφερε Ξέρετε τί μούφερε;

Άπαντά τότε ή δευτέρα:

—Λέγε μας, τί σουφερε;

Η πρώτη:

Μούφερε μιάν έβαντάλια.

Η πρώτη λέγουσα μούφερε μιάν έβαντάλια, κινεί την δεξιάν της χείρα ως να άερίζεται με την έβαντάλια. «Όλα τα άλλα κοράσια κάμνουν το ίδιο.» Έπειτα ή δευτέρα λέγει εις την τρίτην: «Ήλθε το καράβι μου κτλ. και

ΤΑ ΚΟΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΥΤΡΟΦΕΙΟΥ

Το δειλινόν μας Κυριακής ή Άγλαία έξηλθεν εις περίπατον μετά της μητρός της. Έδάδιζον δέ και αι δύο πλησίον των στύλων του Όλυμπίου Διός, ότε ή μικρά Άγλαία ύψώσασα την μικράν και κομψήν χείρά της έδειξε προς το μέρος των λουτρών και ειπε:

—Μαμά, κύττα εκεί, τί είναι;

—Είνε τα κοράσια του Όρφανοτροφείου.

Πραγματικώς ήσαν τα κοράσια του Όρφανοτροφείου τα όποια έξηλθον εις περίπατον προύχουσαν άργά άργά με σεμνόν βάδισμα επί δύο ζυγών' ή δέ Άγλαία ή όποια όυτε τα είδε ποτέ της όυτε ήκουσε τι περί αύτών, κρατούσα με την μιάν χείρά της την μητέρα της και στηρίζουσα τον λιχανόν της άλλης χειρός επί του κάτω χείλους της — και τουτό ήτο σημείον ότι έπρόσεχε πολύ — τα παρετήρει με τους έξυπνους όφθαλμούς της όστινες έξέφραζον πολλήν περιεργίαν. Τή έπροξένησε δέ μεγάλην έντύπωσιν

ότι όλα έφόρουσν όμοίμορφον στολήν, δηλαδή: ένα φιάθινον πύλον χρώματος καφέ έχοντα περίε ταινίαν χρώματος κανέλας, έπίμοιον και έσθήτα έξ ύφάσματός τινος άραδιωτού έχοντες λεπτάς και πυκνάς κωνάς γραμμιάς ώστε μακρόθεν έφαινετο ως μολυβδοχρουν, και βραχύτατα ύποδήματα άνωθεν των όποίων διαφαινετο ή περιεργία των λευκή ως ή χιών.

Τα περισσότερα των κορασιών τούτων είχαν ζωηράν, έκφραστικήν και συμπαθή φυσιογνωμίαν, και όμως επί όλων των προσώπων ύπήρχε κρυφή τις λύπη, παρπονετική τις μελαγχολία, ή μελαγχολία των όρφάνων όσοι δέν έλαβον μητρικήν θωπέϊαν, και δέν τους έξέσταναν άγκάλη μητρική, και δέν τους έσφιλησαν χείλη μητρός.

Η μικρά Άγλαία τα παρετήρει και όυτε λέξην δέν έπρόφερεν έως ότου το έν μετά το άλλο όλα έγιναν άφαντα, όπισθεν ενός τοίχου, δευθυνομένα προς την Άκρόπολιν.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

ὅτι εἶχε πατή-
σει ὄχι τὸν Χορ-
τοπηδήκτουλαν,
ἀλλὰ ἐν τρυφε-
ρὸν κλωνάρι τρι-
φυλλίου, ἔγενε
μανιώδης πλέον.
Τί; ἐκείνη ἦ λι-
γνή, λιγνούτσινη
ἐκεῖ ἀκριδα θὰ
τὸν γέλασεν αὐ-
τόν, τὸσον ἕνα
σκύλαρον; Ὡ
ἐντροπή!

ΕΙΧΕ ΠΑΤΗΣΕΙ ΕΝ ΤΡΥΦΕΡΟΝ ΚΛΩΝΑΡΙ ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΥ

Καὶ κατεβίβα-
σε τὴν κεφαλὴν
του, καὶ ἐστηρί-
χθη ἐπὶ τῶν ὀπι-
σθίων ποδῶν του,
καὶ ἔμεινε σκυ-
θρωπός.

Ὁ δὲ Χορτοπηδήκτουλας βλέπων αὐτὸν ἀπὸ
τὰ ἀσπραλούουδόν του ἔπεσε ἀνάσιελα ἀπὸ τὰ
γέλοια ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα.

Ἐπειτα δὲ τὸν κατέλαβεν ἀγανάκτησις. Μὲ
τί δικαίωμα αὐτὸ τὸ μαλλιαρὸν πέρας ἦλθε νὰ
ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ, νὰ τὸν πειράξῃ, νὰ τὸν
προσβάλλῃ, αὐτὸν ὁ ὅποιος εἶνε ὁ ἀνδρείοτερος
ἕλων τῶν ἀκριδῶν ὁ ἔχων, τὴν μεγαλειέτεραν
καρδίαν καὶ τὰ μεγαλιέτερα σκέλη;

Ἐμάζευσε λοιπὸν τοὺς μακροὺς καὶ λεπτοὺς
του πόδας, ἐπήδησε μὲ ἄλην του τὴν δύναμιν,
καὶ εἰς μίαν στιγμὴν εὐρέθη ἐπὶ ἐνὸς λευκοῦ
κρίνου τὸ ὅποιον ἐκάμφθη
ἀπὸ τὸ βάρος του· ἀπὸ ἐκεῖ
δὲ ἐπάνω ὡς ἀπὸ βήματος
ἤρχισε νὰ ἀγορεύῃ μὲ χει-
ρονομίας, μὲ ἐνθουσιασμόν,
προσκαλῶν ὅλας τὰς ἀκρι-
δας εἰς πόλεμον, εἰς ἐκ-
δίχασιν.

Τὰ τριφύλλια καὶ ἡ γλόδη
ἐφαίνοντο τότε ὡς νὰ εἶχον
κρυμμένα μέσα των χιλι-
άδας ἀκριδῶν, αἱ ὅποιαι εἰς
τὴν πρόσκλησιν ἐκείνην τοῦ
Χορτοπηδήκτουλα ἐξήλθον
ἀπὸ τὰς κρύπτας των φω-
νάζουσαι: Ἐμπρός! εἰς
τὸν πόλεμον!

Καὶ ἦσαν εἰδῶν εἰδῶν

ἘΠΕΣΕΝ ΑΝΑΣΚΕΛΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΛΙΑ

πολεμισταί, μι-
κροί, μεγάλοι,
πράσινοι, κιτρινω-
ποί, κοκκινόπτε-
ροι, παρδαλοί!..

Ὁ ὑπερῆφα-
νος Χορτοπηδή-
κτουλας παρετή-
ρησε μὲ ἀλαζο-
νεϊαν τὰ πυκνὰ
τάγματα τῶν ἀ-
κριδῶν, αἱ ὅποιαι
ἐπλησίαζον ἤδη
εἰς τὸν Λέοντα.
Μὲ χειρονομίας
ταχείας, μὲ ἐν-
κινησίαν ἀπερί-
γραπτον ὤρμησε
κατὰ τοῦ τέρατος
ἐκείνου τοῦ μυ-
σταχοφόρου τὸ ὀ-

ποῖον ἐφαντάσθη νὰ τὸν προσβάλλῃ. Οἱ σύντρο-
φοί του ὤρμησαν ἐπὶ τοῦ δυστυχοῦς Λέοντος
ὡς σύννεφον ἄλλοι ἀπ' ἐδῶ ἄλλοι ἀπ' ἐκεῖ, ἄλλοι
ἀπ' ἐμπρός, ἄλλοι ἀπ' ὀπίσω, ἄλλοι εἰς τὰ ὠτά
του, ἄλλοι εἰς τὸ στόμα του, ὁ δὲ γιγαντόσωμος
Χορτοπηδήκτουλας, φλογεράν ἐκδίχησιν πνέων,
ὄρμῃ κατὰ τοῦ ῥύγχους τοῦ ἐχθροῦ του.

Ὁ Λέων ὅταν ἠσθάνθη τὴν πρώτην προσβο-
λὴν ἔγεινε ἐξω φρενῶν ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησίν του
καὶ τὴν περιφρόνησίν του· οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξέ-
βαλλον φλόγας, οἱ ῥάθυνές του ἐξέβαλλον ἀ-
χνόν ὁμοίαν μὲ γενναῖον πολεμιστὴν ὁ ὅποιος

ὄρμῃ εἰς τὸ στρατόπεδον
τῶν ἐχθρῶν καὶ σφάζει ἀ-
λύπητα ἦτον ἄγριος· ἤνοι-
ξε τὸ στόμα του καὶ ἐδεί-
κνυε τοὺς σουβλεροὺς ὀδόν-
τας του, ἐχαμήλωσε τὴν
οὐράν του, προσέτεινε τὸν
πόδα του, ὅπως ὁ στρατιώ-
της τὸ ὄπλον του, καὶ ὤρ-
μησεν εἰς τὸ σίφος τῶν πο-
λεμίων, ὅτε... ἐξύπνησε.

— Ἐξόπνησε;

— Ναι διότι εἶγεν ἀπο-
κοιμηθῆ ὁ δυστυχὴς Λέων
ἐπὶ τῶν χόρτων, ἐνῶ ἐσκέ-
πτετο νὰ εὕρῃ καμμίαν δια-
σκέδασιν καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ
εἶδεν ὄνειρον.

Ὁνειρον ἄπλοδν, ἀλλὰ βα-
ρὺ, τρομακτικόν, ὅπως ὁ ἐπι-
άλτης, ὁ ὁποῖος καταλαμβάνει
ἐνίοτε τὰ παῖδια ὅταν κοιμῶν-
ται ἀνάσκελα καὶ στηρίζοντα
χαμηλὰ τὴν κεφαλὴν των καὶ
βλέπειν τόσον ἄγρια καὶ τρο-
μερὰ πράγματα καὶ προσπα-
θοῦν νὰ φωνάζουν εἰς βοήθειαν
καὶ δὲν ἔμπροσθεν νὰ ἐκβάλουν
φωνήν, καὶ διέρχονται στιγμὰς
φρικώδους ἀγωνίας..

Δὲν εἰσεύρομεν ἂν δι' αὐτὴν
τὴν αἰτίαν εἶδεν αὐτὸ τὸ ὄνει-
ρον ὁ Λέων, ἀλλ' εἰσεύρομεν
ὅτι ἦτο πολὺ τεταραγμένος καὶ
καταδρωμένος, καὶ ἠσθάνετο
τὴν δυσἀρέσκειαν ἐκείνην τὴν
ὁποῖαν αἰσθάνονται ὅσοι πράτ-
τουν κἄτι τι κακόν, διότι τέλος
πάντων εἰς τὸ ὄνειρόν του αὐ-
τὸς πρῶτος ἠθέλησε νὰ βλάψῃ
τὸν δυστυχῆ Χορτοπηδήκτουλα.

Ἄμα λοιπὸν ἤνοιξε τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς του, ἐσηκώθη, ἐχα-
σιμωρήθη καλὰ καλὰ, παρε-
τήρησε μήπως ἀπὸ τὰς τόσας
χιλιάδας ἀκριδῶν, τὰς ὁποίας
εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του, ἔμεινε
καμμία ἐπὶ κανένος τριφυλλίου, ἐμάζευσε τὴν
οὐράν του καὶ ἔφυγε σιγά σιγά, στρέφων ἐνίοτε

ἤΡΧΙΣΕ ΝΑ ΑΓΟΡΕΥῃ ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ

πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ βλέπων μὴ
τοῦ ἐπαληθεύσῃ τὸ ὄνειρον,
διότι διὰ νὰ εἰποῦμε τὴν ἀλή-
θειαν, ὁ Λέων εἶνε γενναῖος, καὶ
ὅταν παλαιὴ μὲ ταῖς γάταις,
ἐκεῖναι ἔξυρουν τί παθαίνουσι,
ἀλλὰ δὲν τοῦ καλοφαίνονται
μαλώματα μὲ τέτοιους Πηδη-
κτούλιδες, μὲ χιλιάδας μάλι-
στα, ποῦ χώνονται εἰς τοὺς ὀ-
φθαλμούς, εἰς τὸ ῥύγχος, εἰς
τὸ στόμα, εἰς τὰ ὦτα.

Καὶ ὅταν μαζεύονται ἔξω
ἀπὸ καμμίαν θύραν οἱ σκύλοι
τῆς γειτονίας καὶ διηγούνται τὰ
κατορθώματά των: ἄλλος ὅτι ἐ-
κλεψεν ἕνα κόκκαλον ἀπὸ τὸ μα-
γειρεῖον τῆς Κυρᾶ Γεώργιας,
ἄλλος ὅτι ἐδάγκασε τὸν Σφερ-
δοῦλκῃ ποῦ τοῦ ἔρριχνε πέτρας,
καὶ ἄλλος ὅτι ἐγλύτωσε τὴν οἰ-
κίαν τοῦ κυρίου του μὲ τα γαι-
γισματά του ἀπὸ τοὺς κλέπτας
ποῦ ἦλθαν νὰ τὸν κλέψουν καὶ
νὰ τὸν σκοτώσουν, διηγεῖται καὶ
ὁ Λέων τὸ ὄνειρόν του, καὶ τό-
σον τρομερὰν ἐντύπωσι κάμνει
εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς παλημα-
ραδες σκύλους, ὥστε μαζεύουσι
καὶ αὐτοὶ τὴν οὐράν των καὶ ἐπιστρέφουσι εἰς τὴν
τρώγλην των περιφροδοί.
* *

Ο ΛΕΩΝ ΟΡΜΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΦΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ

Ο ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

— Μητέρα, ὁ Νίκος ἔλο μὲ πειράζει, ἡ Ἄγλαία μὲ περιπαίζει, ἡ Εὐτέρπη μοῦ εἶπε ἕνα κακὸν λόγον.

Αὐτὰ λέγει καθ' ἡμέραν ὁ Κώστας πρὸς τὴν μητέρα του· καὶ τὰ λέγει ὄχι διότι πραγματικῶς τὸν πειράζουν, τὸν περιπαίζουν, τοῦ λέγουν κανένα κακὸν λόγον, ἀλλὰ διότι θέλει κάποιον νὰ κατηγορήσῃ, θέλει νὰ τιμωρηθῇ κάποιος, ἃς εἶνε καὶ ἀδελφὴ του, τὴν δὲ εὐχαρίστησιν αἰσθάνεται νὰ τοὺς βλέπῃ τιμωρούμενους, ὥστε πολλάκις τοὺς κατηγορεῖ δίχως νὰ κάμουν τίποτε, δηλαδὴ τοὺς συκοφαντεῖ.

Κανείς δὲν τὸν ἀγαπᾷ· δὲν ἔχει κανένα, κανένα φίλον, καὶ ὁμῶς δὲν τὸ ἐνοεῖ ὅτι αὐτὸς εἶνε αἴτιος μὲ τὸ τρομερὸν του ἐλάττωμα!

Μίαν ἡμέραν ὁ Κώστας ἐσχόλασεν εἰς τὰς ἔνδεκα, ὁ δὲ Νίκος θὰ ἤρχετο εἰς τὰς δώδεκα ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Ἔρχεν ἤδη ἀρκετὰς ἡμέρας νὰ συκοφαντήσῃ κανένα· ἡ γλῶσσά του τὸν ἔτρωγε· ἤθελε κάτι νὰ εὐρῇ, νὰ κατηγορήσῃ κάποιον ἀλλὰ τί· ποῖον;

Εἰς τὸν δρόμον αὐτὸ ἐσκέπτετο, ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν ἔπρεξεν ἀσθμαίνων εἰς τὴν μητέρα του, φωνάζων:

— Μητέρα, δὲν εἰςεύρεις; ὁ Νίκος ἔφυγε ἀπὸ τὸ μάθημα καὶ ἔκλειψε στραγάλια τοῦ στραγαλατῆ.

— Τί λέγεις; τῷ ἀπαντᾷ ἡ μήτηρ του μὲ σοβαρότητα.

— Ναί, ἔκλειψε στραγάλια.

— Καὶ τώρα ποῦ εἶνε; τῷ λέγει ἡ μήτηρ μὴ πιστεύουσα μὲν, ἀλλ' ἀρχίζουσα ν' ἀνησυχῇ.

— Τώρα; λέγει ὁ Κώστας μὴ εἰςεύρων τί νὰ εἶπῃ, τώρα τὸν ἐπήγγεν ὁ στραγαλατῆς εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Εἰς τὴν ἀστυνομίαν; φωνάζει ἡ μήτηρ του ἅ! δυστυχία μου.

Καὶ ἀμέσως στέλλει τὸν ὑπρέτην νὰ φωνάξῃ τὸν πατέρα τοῦ Κώστα, καὶ ἐνδύεται κ' ἐκείνη νὰ τρέξουν νὰ ἰδοῦν, τί ἔγεινεν ὁ Νίκος.

Ὁ Κώστας βλέπων ὅτι τὸ πρᾶγμα γίνεται σοβαρὸν ἤρχισε ν' ἀνησυχῇ, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε.

Ὁ πατὴρ του ἤθελε γρήγορα ἀπὸ τὸ κατὰστημα τεταραγμένος, μὴ πιστεύων ὅτι ὁ Νίκος ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοιοῦτο πρᾶγμα.

Οἱ δύο σύζυγοι ἤρχισον ἤδη νὰ καταβαίνωσι τὴν κλίμακα ὅτε βλέπουν τὸν Νίκον ἐπανερχόμενον ἤσυχα ἤσυχα μὲ τὴν σάκκαν ἐπ' ὤμων.

— Τί; ἔκλειψες στραγάλια;

— Σ' ἐπήγγαν 'ς τὴν Ἀστυνομίαν;

— Ἐρχομαι ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, ἀπαντᾷ ἡσύχως ὁ Νίκος μὴ ἐνοεῖν τί συμβαίνει.

Ὅταν ἔμαθον τί συνέβη, ὅτι ὅλη ἐκείνη ἡ ἀνησυχία προήλθεν δίχως αἰτίαν ἀπὸ τὴν συκοφαντίαν τοῦ Κώστα, ὁ πατὴρ του ὁ ὅποιος ποτέ του δὲν τὸν ἔδειρε, ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοῦ ἔδωκε ἕνα ξύλο ποῦ δὲν θὰ τὸ λησμονήσῃ ὀργήγορα.

Τρεῖς δὲ ἡμέρας τοῦ ἔδιδε μόνον ξηρὸ ψωμί.

Ὅστις εἶνε περιέργος ἃς ἐρωτήσῃ τὸν Κώσταν τί ἰδέαν ἔχει τώρα περὶ τῶν συκοφαντῶν.

Αἱ Πρῶται Εἰςτάσεις τοῦ Μιμηκοῦ

Ὁ Μιμηκὸς εἶνε μικρὸς ἀκόμη, τοῦ λείπουν δύο μῆνες διὰ νὰ γείνη ἐξ ἑτῶν καὶ ὁμῶς εἶνε εἰς τὴν πρώτην τάξιν, μάλιστα τώρα ἅμα γείνουν αἱ ἐξετάσεις θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

Αἱ ἐξετάσεις! ποτέ του ἕως τώρα ἀκόμη δὲν ἔδωκεν ἐξετάσεις κ' ἔχει ἕνα φόβον, ἕνα φόβον! τὰ εἰςεύρει τὰ μαθηματὰ του καλὰ, ἀλλὰ φοβεῖται μήπως μέσα εἰς τὸσον πλῆθος τὰ χάσῃ καὶ δὲν εἰςεύρει τί νὰ πῇ.

Ὡ! νὰ εἶπον δύο ἄλλα παιδιὰ, τώρα εἶνε ἡ σειρά του, θὰ εἶπῃ ἱεράν Ἱστορίαν, τὸν Ἰακώβ· κυττάζει μὴ καλὰ καλὰ τὴν μαμὰ του ἢ ὅποια ἀθετα ἔχει κοντὰ καὶ ἀρχίζει μ' ἕνα θάρρος ποῦ ὄλοι τὸν παρατηροῦν καὶ χαμογελοῦν.

— Ἐῦγε, εῦγε! φωνάζουν, ἅμα ἐτελείωσε τὸ μάθημά του, καὶ ὁ Μιμηκὸς κατακόκκινος, ὄχι ἀπὸ ἐντροπὴν ἀλλ' ἀπὸ χαράν, τρέχει εἰς τὴν

ἀγκάλην τῆς μαμᾶς του ἢ ὅποια τὸν καταφιλεῖ.

Ἀκόμη δύο μαθήματα ἔχει: Ἀνάγνωσιν καὶ Ἀριθμητικὴν, κ' ἔπειτα τίποτε πλέον· ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν φοβεῖται· τώρα περιμένει μὲ ἀνυπομονήσιν πότε θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά του.

Ἦλθε καὶ πάλιν, εἶπε καὶ Ἀνάγνωσιν.

Εἶπε καὶ Ἀριθμητικὴν.

Καὶ ὁ διδάσκαλός του βλέπει εὐχαριστημένος καὶ ὄλοι ἐρωτοῦν τὸ θυομά του, καὶ τὸν θαυποῦν. Ὡ! τί εὐτυχὴς εἶνε ὁ Μιμηκὸς βλέπων εὐχαριστημένους ἀπὸ αὐτὸν τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του! Εἶνε πολὺ εὐτυχὴς διότι τῷ εἶπον ὅτι εἶνε καλὸ παιδί, καὶ θὰ γείνη μίαν ἡμέραν καλὸς ἄνθρωπος.

Φαντασθῆτε πλέον τὴν χαράν του ὅταν εἶδεν ὅτι εἶπῃ καὶ Ἄριστα.

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ

ΕΠΟΥΡΓΙΤΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Βραβεύσθης κατὰ τὸν Ε' Διαγωνισμὸν τῆς «Διαπλάσεως»

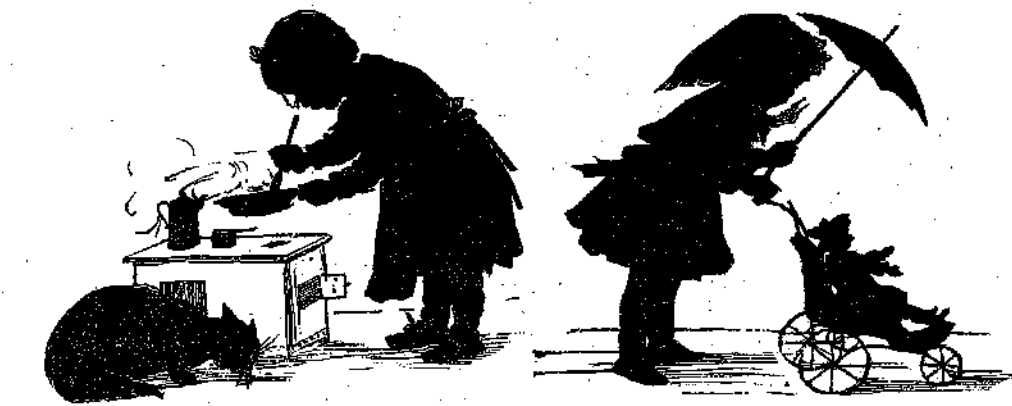
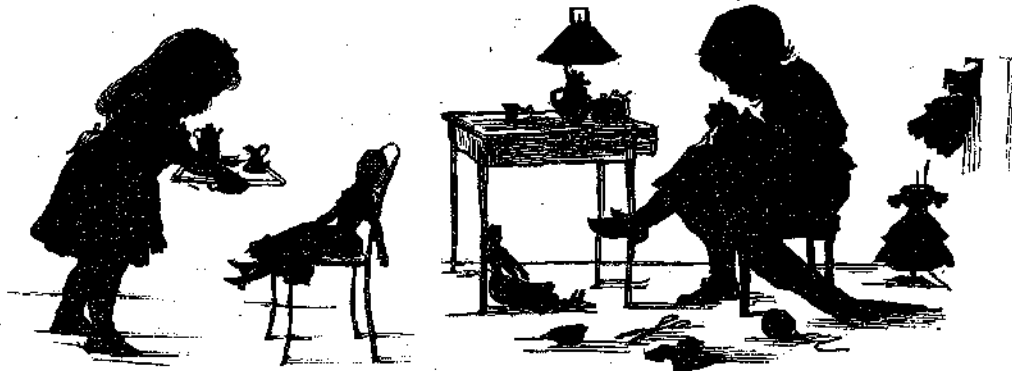
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΚΤΟΣ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν σελίδι 108 ἐξ σκιαγραφημάτων

Καὶ πάλιν, μικροὶ μας φίλοι, σᾶς προσκαλεῖ ἡ «Διάπλασις» εἰς διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Τώρα πλέον παρήλθον αἱ ἐξετάσεις, τώρα ἔχετε περισσοτέρον καιρὸν καὶ περισσοτέραν ἄνεσιν. Φαντασθῆτε λοιπὸν πόσον ὠραῖον θὰ εἶνε τὸ διηγημάτιόν σας τὸ ὅποιον θὰ γράψετε ἐπὶ τῶν προτεινομένων εἰκόνων. Παρατηρήσατε δὲ εἰς τὴν σελίδα 108 πόσαι εἰκόνες εἶνε: μία, δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, ἕξ! Αὐταὶ αἱ ἕξ εἰκόνες, αἱ μαῦραι εἰκόνες, αἱ ὅποια διὰ τοῦτο ὀνομάζονται σκιαγραφήματα καὶ αἱ ὅποια εἶνε ἀκίνητοι καὶ ἄφωνοι ἐπὶ τοῦ χάρτου, πόσα ὠραῖα πρᾶγματα εἰμποροῦν νὰ εἴπουν εἰς τὰ εὐφυῆ καὶ φιλότιμα παιδιὰ τὰ ὅποια θὰ θελήσουν νὰ γράψουν δι' αὐτάς! Ἐμπρὸς λοιπὸν! σκεφθῆτε καὶ γράψατε, μεταβάλλοντες τὴν σειράν τῶν σκιαγραφημάτων κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, ἀλλὰ τηροῦντες τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ τοὺς ὅποιους βλέπετε κατωτέρω. Πῶς τὸ περιμένει ἡ «Διάπλασις» τὸ διηγημά σας καὶ πόσον ἐπεθύμει νὰ ἦσαν ὅλα καλὰ, ἐξ ἴσου καλὰ, διὰ νὰ σᾶς βραβεύσῃ ὅλος! Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν, θὰ μᾶς εἶπητε· αἱ! λοιπὸν νὰ ἴδωμεν τότε τίνας θὰ εἶνε τὸ καλλίτερον καὶ πόσος θὰ βραβεύθῃ.

Ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ: α') Τὸ διηγημα δέον νὰ μὴ περιέχῃ πλείονας τῶν 800 λέξεων. β') νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς 25^{ης} τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου. γ') νὰ φέρῃ τίτλον: Ἀπάντησις εἰς τὸν ἕκτον διαγωνισμὸν τῆς «Διαπλάσεως», ὑπὸ τὸν τίτλον δὲ τὸ ὄνομα τοῦ διαγωνιζομένου καὶ τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ) ὡς καὶ τὴν ἡλικίαν του, διότι δ') μόνον οἱ μὴ ὑπερβάλλοντες τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν δύνανται νὰ συμμετάσχωσι τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου θὰ δημοσιευθῇ τὸ βραβευθὸν διηγημα καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ γράψαντος αὐτό, ἐν μᾶς ἀποστειλῇ τὴν φωτογραφίαν του. Τὰ δύο δευτερεύοντα θὰ ἐπαινεθῶσι, θὰ τύχωσι δ' εὐφῆμου μνείας ὅσα θὰ κριθῶσιν ἄξια αὐτῆς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

(18ε σελίδα 107).

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΛΕΟΥ-ΡΟΥΒΙ-ΦΟ-ΤΣΙ-ΑΙΝ

Τὸ ἐν σελίδι 81 τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου κινεζικὸν διήγημα μεταφράζεται Ἑλληνιστὶ ἐὰν ἡ σελὶς τεθῆ πρὸ τοῦ καθρέπτου.

Οἱ πλείστοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς « Διαπλάσεως » ἀνέγνωσαν αὐτὸ, τινὲς δὲ καὶ μᾶς ἀπέστειλαν τὴν μετάφρασιν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

« Μίαν ἡμέραν ἑνας κινεζὸς ἐπήγαγε εἰς τὸ Πεκίνον διὰ τὴν ἀγοράσιν ἕνα κινεζικὸν βρακί. Δύο διακονιάριδες τὸν πιάνουν καὶ τοῦ κλέπτουν τὸ ὀρολόγι καὶ τὰ λεπτὰ τοῦ ὄλα. Ὁ κινεζὸς ἀπηλπισμένος ἔπεσε εἰς τὰ χόρτα ὅπου τοῦ ἦλθε ἀποπληξία ».

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστειλάντων ἡμῖν τὴν μετάφρασιν δημοσιεύομεν μεταξὺ τῶν λυτῶν τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, ἀπὸ τῶν ὁποίων διακρίνονται διὰ παχειῶν ἀνω στιγμῶν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μήτηρ τοῦ μικροῦ Παύλου τὸν ἐξετάζει Πραγματωσίου περι τοῦ βοῦς.

— Τι πρᾶγμα Παῦλε μᾶς δίδει: κρέας, γάλα, βούτυρον κτλ.

Ὁ Παῦλος ἀφ' οὗ ἐσκέφθη ἐπ' ὀλίγον ἀπήντησε:

— Ὁ μπαμπᾶς.

Ἐστέλη ὑπὸ Τζακ.

— Ἐγὼ εἶμαι βέβαιος, ἔλεγε προχθὲς ὁ Μιχάλης εἰς τὴν μητέρα του, ὅτι τὸ φεγγάρι δὲν ἔχει ἐπάνω ἀνθρώπους.

— Εἶσαι βέβαιος; καὶ πῶς;

— Νὰ εἴναι ἀνθρώπου τὸ φεγγάρι, ὅταν μικροὶν δὲν θὰ ἔχωροῦσαν περὶ ἐπάνω του οἱ ἄνθρωποι καὶ θὰ κρημνίζονταν εἰς τὴν γῆν.

Ἐστέλη ὑπὸ τοῦ Κορυδαλοῦ.

Ὁ Ἀναστάσης εἶνε ἀσθενής· ἡ μήτηρ του προσκαλεῖ τὸν ἰατρὸν, ὁ δὲ ἰατρὸς λέγει εἰς τὸν Ἀναστά-

σην ὅτι θ' ἀποθάνῃ, ἂν δὲν πῆ τὰ ἱατρικὰ ὅσα θὰ τοῦ δώσῃ.

Τοῦ Ἀναστάση δὲν τοῦ ἀρέσουν διόλου τὰ ἱατρικὰ, καὶ δὲν πίνει οὔτε σταλιὰ.

Τὸ ἑσπέρας ἔρχεται πάλιν ὁ ἰατρὸς καὶ ὁ Ἀναστάσης ἀκούων τὰ βήματά του:

— Μὴ ἔρχεσαι μῆσα, γιαντρέ, τοῦ φωνάζει· ἐγὼ τώρα πλεῖτ' πέθανα.

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Γραίας Ἀρούς.

Ὁ Μιμήκος ἐπήγαγε φαγητὸν εἰς τὸν πατέρα του ὁ ὁποῖος εἶνε λεπτοῦργος. Εἰς τὸν δρόμον ὁ λαίμαργος Μιμήκος ἔφαγεν ὅλον τὸ κρέας καὶ ἀφήκε μόνον τὸν ζωμόν.

Ὅταν ὁ πατήρ του ἦναίε τὴν μικρὰν χύτραν:

— Ποῦ εἶνε τὸ κρέας; τὸν ἔρωτᾷ.

— Συγχώρησέ με, πατέρα! μοῦ ἔπεσε ἀπὸ τὰς χειρᾶς μου ἡ χύτρα· κ' ἐχύθη ὅλο τὸ φαγί, κ' ἐγὼ μόνον τὸ ζωμὶ εἰμπόρεσα κ' ἐμάζευσα!

Ἐστέλη ὑπὸ τοῦ Σπυροῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ « ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ »

Δὲν σὰς τὸ ἔλεγα ἐγὼ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ εὑρεθῶν μεταξὺ τῶν φίλων μου καὶ μερικοὶ γνωρίζοντες τὰ κινεζικὰ; Καὶ μερικοὶ μόνον εὑρέθησαν; Ἐνα σωρὸ! καὶ θὰ τὰ ἴδῃτε τὰ ὀνόματά των μεταξὺ τῶν λυτῶν. Δὲν εἶνε περίεργον ὅμως, μικρούλακια μου, ὅτι ὅλοι εἴχετε ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ποῦ σὰς τὰ ἐδίδαξε, τὸν κύριον Καθρέπτην; Τὴν καλὸς καθηγητῆς! αἶς εἰς τὴν στιγμὴν σὲ τὰ μανθάνει τὰ κινεζικὰ καὶ ἔπειτα τὰ λέγουσιν τόσοσιν δύσκολα καὶ λέγουσιν δύσκολα σὰν κινεζικὰ. Ποῦ νὰ ἤξεύρατε ὅμως ὅτι μερικοὶ καταγοητευθέντες ἀπὸ τὴν γνωριμίαν τοῦ κ. Λέου-Ρουβί-Φό-Τσι-Αἰν καὶ ἀισθανόμενοι μεγάλην συμπάθειαν διὰ τὴν συμφορὰν τοῦ ἀπεράσισαν νὰ κάμουν ἕνα ταξιδεῖον ἕως τὴν Κίνα πρὸς ἐνταμίωσίν του καὶ παρηγορίαν του. Τὴ δουλειαίς μᾶς εὐχαλο εἰς τὸ μέσον αὐτὸς ὁ κύριος Λέου-Ρουβί-Φό-Τσι-Αἰν μὲ τὸ μακρὸν του ὄνομα;

Ἡ Φωτοδόλος Ἀκτίς ἡμᾶς δὲν ἀποφασίζει νὰ πάγῃ εἰς τὴν Κίνα, στέλλει μόνον τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς πρὸς τὸν κ. Λέου-Ρουβί-Φό-Τσι-Αἰν. Ὁ καυμένος ἐσώθη μὲν ἀπὸ τὴν ἀποπληξίαν, ἀλλὰ ὑποφέρει πολὺ ἀκόμη· φαντασθῆτε πόσον θὰ χαρῆ ὅταν μάθῃ τὸ τίσον περὶ αὐτοῦ ἐνδιέφερον σας, τὸ ὅποιον μὲ συγκινεῖ καὶ ἐμὲ μέχρι θαυμάσιον.

Ζιζιμπάμπουλα, σοὶ θλίβω θερμῶς τὴν χεῖρα καὶ χειροκροτῶ τὴν ἀπόφασίν σου. Λάβε ἀκόμη ὀλίγον θάρρος λοιπὸν καὶ γράψον καὶ σὺ ἀπάντησιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τὸν ὁποῖον προτείνω σήμερον.

Συλλογίζομαι ἀπὸ τώρα πόσοι καὶ πόσοι θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὸν τὸν διαγωνισμὸν ἕνεκα τῶν διακοπῶν καὶ μοῦ ἔρχεται νὰ φωνάξω, νὰ τραγουδήσω νὰ πηδήσω ἀπὸ τὴν χαρὰν μου.

Ὁ δικταετὴς Μελαχρινὸς διὰ νὰ μεταφράσῃ τὸ κινεζικὸν διήγημα ἐμποδίσθη, λέγει, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Κυριακὴν. Ἄ! πολὺ λυποῦμαι φίλε μου. Λόρενε, κυρὰ Μαργιῶ, κ' ἔχε κ' ἔννοια τοῦ σπηγιοῦ, λέγει ἡ πορταμὴ. Τώρα ἐρώτησον τὸν πνευματικὸν εἰ πρέπει νὰ κάμῃς διὰ νὰ συγχωρηθῆς καὶ πρόσφερε τὰ σεβόσματά μου εἰς τὴν καλὴν μητέρα σου.

Καὶ διατεῖ δὲν μοι τὸ ἔγραψες ὅτι ἠσθένοῦν τὰ δύο μικρά σου ἀδελφάκια, Κνανῆ Χρυσάλλης; ἐγὼ ἡ ὁποία τόσοσιν πολὺ ἀγαπῶ τὰ ἀδελφάκια τῶν φίλων μου ἔπρεπε νὰ τὸ μάθω εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας. Φίλησέ τα τώρα ἐκ μέρους μου καὶ εἶπε νὰ μὴ ἀρρωστήσουν πλέον εἰς τὸ ἔξῃ!

Ὁ Μικρὸς Διάβολος ταξιδεύει κάμνει τὸν κύκλον τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῆς οἰκογενείας του, μοι γρά-

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»
ΠΑΡΕΧΕΙ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΛΙΑΝ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΣ
 ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΓΓΡΑΦΘΕΣΟΜΕΝΟΥΣ ΕΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΕΤΟΣ
 ΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥΣ ΗΔΗ

- ΑΧΙΔΑΕΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.** Τρεῖς τόμοι πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντες καὶ περιέχοντες τὰ ἄριστα ἔργα τοῦ συγχρόνου ἔθνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ. Πωλούμενοι ἀλλաχοῦ ἀντὶ δραχ. 15,15 παρέχονται ἀντὶ φρ. 11,60
- ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΕΝΔΕΛΣΩΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΑΗ.** Δύο ὀγκώδεις τόμοι περιέχοντες γλαυρωτάτην ἐξιστόρησιν τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς ἐλευσεως τοῦ Ὀθωνος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πωλούμενοι ἀλλαχοῦ ἀντὶ ὑπερῷον τῶν 10 δραχ. παρέχονται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. 7,60
- ΣΠΗΛΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΨΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.** Τέσσαρες τόμοι ἐν οἷς ὁ μέγας ἀνὴρ καὶ ἄριστος ἱστοριογράφος ἀφηγεῖται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν μέγαν τὴν Ἑλλάδος ἀγῶνα. Πωλούμενοι ἀλλαχοῦ ἀντὶ ὑπερῷον τῶν 12 δραχ. παρέχονται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. 8,95
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ ΟΔΟΠΟΡΟΣ.** Ἐραιότατον ἐπικολορικὸν ποίημα τοῦ πατριωτικοῦ ποιητοῦ. Πωλούμενον ἀντὶ λεπτ. 80 παρέχεται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. —,45
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ ΧΑΡΓΙΝΗ.** Συγκινητικώτατον ἔργον τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. Πωλούμενον ἀλλαχοῦ ἀντὶ δρ. 1. παρέχεται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. —,55
- Π. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΠΕΝΣΕΡ,** ἐν ᾧ ὁ μέγας ἠθικολόγος ἄγγλος φιλόσοφος διετύπωσε τοὺς ἀπαραβάτους κανόνας καθ' οὓς διαπάσανται αἱ νεαραὶ ψυχαί. Πωλούμενον ἀντὶ δραχ. 2,30 παρέχεται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. 1,45
- ΑΝΔΡΕΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΚΡΗΣΤΟΘΕΙΑ.** Ἠθικὰ παραγγέλματα περὶ τοῦ ἑλληνοπρεπῶς φέρεσθαι. Πωλούμενα ἀλλαχοῦ ἀντὶ δρ. 1,25 παρέχεται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. —,95
- ΤΡΑΥΛΙΑ ΟΛΥΜΠΟΥ.** Συλλογὴ δημοτικῶν ἑσμάτων εἰκονίζοντων τὸν βίον τῶν ὑπερηφάνων παλληκάρων καὶ ἔχοντων μεγίστην ἱστορικὴν καὶ φιλολογικὴν ἀξίαν. Πωλούμενα ἀλλαχοῦ ἀντὶ δραχμ. 2,30 παρέχονται ὑπὸ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ. . . . . φρ. 1,35
- ΦΙΛΟΣΤΟΓΓΟΣ ΚΟΡΗ.** Ἠθικὸν διήγημα πρὸς διάπλασιν τῶν παιδῶν. Πωλούμενὴ λεπτ. 60. . . ἀντὶ φρ. —,40

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

* Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω βιβλία, ἀπὸ ληρῆ τὸ ἀντίστοιχον αὐτῶν ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῆς «Διαπάσεως τῶν Παιδῶν», ἀποστέλλονται ἐλεύθερα τυχεροδικῶν τέλων καὶ κρῆς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἱερατικῷ ἱεραρχοσήμενῶς καὶ ἱεραρχοσήμενῶς τυχεροδικῶς αὐτῆς διὰ τὸ ἔτος 1882. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν βιβλίων γίνεται καθ' ἂν τρόπον καὶ αἱ συνδρομαί, περὶ ὧν εἶς κατωτέρω.

* Ἐκάστη συνδρομὴ εἰς τὴν «Διαπάσειν», παρέχει τὴν συνδρομητῆ δικαιοσύνη πρὸς ἀγρῶν ἐπὶ μόνον ἀντιτίπου ἕξ ἑκάστον βιβλίον.
 * Ἐκάστη συνδρομητῆ δύναιται νὰ ζητήσῃ τὰ ἀνωτέρω βιβλία ἢ δια ὀμοῦ, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ἕν μόνον.
 * Εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους διὰ πλείονας συνδρομας τῆς μῆδος, καὶ ἰσοπέτοις δικαιοσήμενῶς νὰ ζητήσωσι βιβλία, ὧν ἡ ἀξία ἀπερθεσθῆται τὰ 50 φράγκα, αἰετῆς ἑκταυτοῖς φρ. 8 ἐπὶ τοῖς 100.

Οὐδενὶ ἀπολύτως στέλλονται βιβλία ἄνευ προπληρωμῆς.

ΑΙ «ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ» ΤΟΥ Κ. ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΥ

Πωλούμεναι ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς «Διαπάσεως» ἀντὶ λεπτ. 50 διὰ τοὺς συνδρομητὰς καὶ 75 διὰ τοὺς μὴ τοιαύτους

ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Πρὸς πάντας τοὺς ἀγοράζοντας ἀπὸ σήμερον τοὺς τρεῖς ἐκδοδομένους τόμους τῆς «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

* Ἐκάστος τόμος τιμᾶται φρ. 2, 50 — Ταχυδρομικῶς δ' ἀποστελλόμενος φρ. 2, 80

Πωλεῖται καὶ τὸ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ ἀντὶ λεπτῶν 50

Συνδρομὴ ἑτησία καὶ μόνον προπληρωτέα: Ἐν Ἑλλάδι φράγκα 2, — Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ τῆς Διαπάσεως τῶν Παιδῶν ἄρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγουσι τὴν 31 Δεκεμβρίου
 Συνδρομητὰ ἱεραρχοσήμενῶς κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν καὶ λαμβάνουσι τὰ φυλλάδια ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡριθμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους
 Εἰς τοὺς προμηθεύοντας καὶ προκαταβάλλοντας 10 ἕως 12 συνδρομας στέλλεται ἕν φυλλὸν δωρεὰν καθ' ἕνα τὸ ἔτος. Ἐπίκει δ' ἑκάτωσι δραχ. 20 ἐπὶ ταῖς 100 εἰς τοὺς προμηθεύοντας αἰετῶς συνδρομας τῶν 12. — Αἱ συνδρομαὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμενῶν (τῶν 10—30 λεπτ.) Ἑλλὰς, καὶ ἕλων τῶν λοιπῶν εὐρωπ. κρατῶν, ὧ, καὶ δι' Αἰγυπτιακῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐν δὲ εἰς πολλὰ διὰ χρονομηνιαίων τῆς Ἑβδόμη μόνον Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Γαλλίας, δι' ἑκταυτοῦ, διὰ τοκοκρητῶν τῶν Ἑλληνικῶν βασιλείων, διὰ χρυσῶν νομισμάτων, χρηματοκεράτων καὶ συναλλαγματικῶν. Δεσφύονται δὲ ἀπ' αὐτέας πρὸς τὸν διευθυντῆν τῆς Διαπάσεως τῶν Παιδῶν εἰς Ἀθήνας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» οὐδὲς Ἐγγελοσήμενῶς, ἀριθ. 25, ἀπέναντι τῆς Ῥοδόης, ἐν Ἀθήναις.